

- [1] **A felszámolóknak törvényi kötelezettsége, hogy az adós vagyont felmérje, birtokba vegye, s annak megóvása érdekében különböző intézkedéseket tegyen. Nem értékelhető a felszámoló jogellenes magatartásaként ezért, hogy a zár feltörésével jutott be abba az üzemsarnokba, amelyben az adós a tulajdonában lévő gépsor föllelhető volt, majd a zárat lecseréltette.**

Alkalmazott jogszabályok: Cstv. 46.§ (1) bekezdés, 48.§ (3) bekezdés, 54.§

Győri Ítéltábla Gf.IV.20.076/2021/14/I.

- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a II.r. alperes tulajdonát képezi a D. 331/1. hrsz. alatti ingatlanon található üzemsarnok, amelyben radiátor gyártására alkalmas gépsor van beépítve. Korábban e gépsor tulajdonosa is a II.r. alperes volt, aki azt 2005. december 7-én értékesítette a D.R. Kft-nek. Utóbb a gyártósor a D.T.Kft. (továbbiakban: adós) tulajdonába került. A II.r. alperes a 2011. május 20. napján kötött bérleti szerződéssel az üzemsarnokot bérebe adta az adós részére. Az adós a termeléssel 2017. év elején forgóeszköz hiányában felhagyott, addigra a II.r. alperessel szemben bérleti díj és közüzemi díjtartozást halmozott fel. A II.r. alperes az üzemsarnokra kötött bérleti szerződést 2017. március 24-én 3 hónapos felmondási idővel felmondta azzal, hogy amennyiben a bérlő a tartozását rendezi, úgy a bérleti jogviszonyt a felek folytatni fogják. E megállapodásnak az adós nem tett eleget, így a bérleti szerződés 2017. június 29. napján megszűnt.
- [3] A 2017. március 1. napján előterjesztett kérelem folytán a adóssal szemben felszámolási eljárás indult, amelyben felszámolóként az I. r. alperes került kijelölésre. A felszámolás elrendelésének kezdő időpontja 2018. február 28.
- [4] Az adós a felszámolási eljárást megelőzően 2017. június 30-án a gyártósor birtoklási jogát bérleti díj fejében átengedte a F.É. Kft. részére.
- [5] 2017. július 31. napján az adós megállapodást kötött az A.N. Kft-vel. A megállapodás preambulumban rögzítették, hogy a II. r. alperestől bérelt üzemsarnokban elhelyezett gyártósor használaton kívül van, a gyártási tevékenység 2017. év eleje óta ellehetetlenült. A radiátorgyártó berendezéseket a gyártósarnok tulajdonosa a felhalmozott tartozás ellenében zálogba vette, a tartozás megfizetésére a tulajdonosnak fedezete nincs. Az adós tulajdonosként az őt megillető birtoklás, használat, hasznosítás, hasznok szedésére vonatkozó jogát 5 éves időtartamra vétel jogcímén átruházta az A.N. Kft-re. A megállapodás 2. pontja rögzítette, hogy korábban az adós az őt megillető birtoklási jogot bérleti díj fejében átengedte a F.É. Kft. javára. A megállapodás 3. pontja kifejezetten tartalmazta, hogy a megállapodással az adós és a F.É. Kft. között létrejött szerződésbe szerződés átruházás folytán az adós helyébe az A.N. Kft. lép. Ugyanezen megállapodás 6. pontjában a gyártósor részét képező termelőeszközökre a felek elővásárlási jogot alapítottak ellenérték fejében az A.N. Kft. számára.
- [6] Ezt követően 2017. augusztus 30-án az adós a gyártósort a felperes részére értékesítette. Az adásvételi szerződés preambulumban a szerződő felek rögzítették, hogy az adós a 2017. június 30-án létrejött szerződéssel bérleti díj fejében a birtoklás jogát a F.É. Kft. javára, míg a termelőeszközök használatának, hasznosításának és hasznai szedésének jogát 5 éves határozott időtartamra a 2017. július 31. napján kelt megállapodással ellenérték fejében az A.N. Kft.

részére átengedte, továbbá az A.N. Kft. részére elővásárlási jogot biztosított. A preambulum azt nem tartalmazta, hogy az A.N. Kft-vel kötött megállapodás értelmében a F.É. Kft-vel kötött szerződés esetén az adós helyébe az A.N. Kft. lépett. Az adásvételi szerződés is rögzítette, hogy a gyártási tevékenység a gépsoron 2017. év elején ellehetetlenült, a berendezések használaton kívül kerültek, a gyártócsarnok tulajdonosa az üzemcsarnokra vonatkozó bérleti jogviszonyt megszüntette, a radiátorgyártó berendezések, termelőeszközök leszerelése, áttelepítése a bérlő telephelyére folyamatban van. Az adásvételi szerződés 2.2.2. pontja szerint a vevő a vételár összegének 5 %-os összegét ÁFA-val növelten a szerződés aláírását, az eladó taggyűlése általi jóváhagyását követően számított 15 napon belül köteles megfizetni. A fennmaradó vételár akkor esedékes, amikor a gyártósort terhelő, az X.Bank Nyrt. javára alapított vagyont terhelő zálogjog törlésre kerül. A zálogjog megszüntetési kötelezettség, az azzal kapcsolatos jogosulti nyilatkozatok beszerzése az eladót terheli. A szerződés 3.1. pontja rögzítette, hogy a vevő teljes és kizárólagos korlátozásmentes tulajdonjogot szerez, illetőleg a termelőeszközök fizikai átadás-átvétele a szerződés aláírásával a felek közös tételes számbavétele útján megtörtént. A szerződésben írtaktól eltérően ilyen átadás-átvételi eljárásra azonban nem került sor.

- [7] A törvényszék megállapította, hogy sem a F.É.Kft., sem az A.N. Kft., sem pedig a felperes nem teljesítette az általuk között szerződések szerint fennálló fizetési kötelezettségeit az adós felé.
- [8] A II. r. alperes az üzemcsarnokra kötött bérleti szerződés megszűnését követően több alkalommal is felhívta az adóst arra, hogy a bérleményt adja vissza a bérbeadó birtokába. A II. r. alperesnek 2018. év elejéig nem volt tudomása arról, hogy a gyártósor elidegenítésre került.
- [9] Az I. r. alperes 2018. március 12. napján birtokba vette a II. r. alperes területén lévő gyártócsarnokot, illetve gyártósort, majd 2018. május 2. napján jutott hivatalosan tudomására, hogy a NAV Közép-dunántúli Bűnügyi Igazgatósága az adós cég fizetésképtelen helyzetének bekövetkeztét követően kötött, a nyomozóhatóság szerint fedezetelvonó szerződésekkel kapcsolatban nyomozást folytat. A nyomozóhatóság 2018. május 8-án lefoglalta a gyártósort. Az I. r. alperes az adósnak az A.N. Kft-vel, valamint a felperessel kötött szerződéseit az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 47. § (1) bekezdése alapján felmondta
- [10] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes az I. r. alperes felé nem jelezte, hogy a gépsor kiadását kéri, a felszámoló felmondását követően hitelezői igényt jelentett be a felszámolási eljárásban az általa állítólagosan teljesített 59.800.000,-Ft + ÁFA vételárrésszel kapcsolatban. A Székesfehérvári Törvényszék az 1.Fpkh.31/2018/16. sorszám alatti elsőfokon jogerőre emelkedett végzésével kötelezte a felszámolót, hogy e bejelentett hitelezői igényt vitatottként vegye nyilvántartásba.
- [11] A felszámolási eljárás során a Győri Ítéltábla az Fpkhf.IV.25.418/2019/5. szám alatti végzésével a felszámoló felmentése iránti kérelmet elutasító elsőfokú határozatot helybenhagyta. A végzés indokolása tartalmazta, hogy a törvényszék 2018. április 11-én már felmentette a felszámolót, azonban e végzést a Győri Ítéltábla 2018. május 28. napján hatályon kívül helyezte.
- [12] A törvényszék megállapította, hogy a gépsor jelenleg is foglalás alatt áll, továbbá az X. Bank Nyrt. az adós hitelezőjeként pert indított a Székesfehérvári Törvényszéken G.40.139/2018.

számon pert indított többek között a felperes és az adós között létrejött adásvételi szerződés érvénytelenségnek megállapítása iránt.

- [13] A felperes a többször pontosított kereseti kérelmében közös károkozásra alapítottnan az alperesek egyetemleges kötelezését kérte 29.900.000,-Ft kár megtérítésére azzal, hogy az I. r. alperes vonatkozásában a követelés jogalapjaként a Cstv. 54. § (1) bekezdését, a II.r. alperes vonatkozásában a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:519. §-t jelölte meg. Állította, hogy az alperesek együttes, szándékos, egymással egyeztetett és egymásra tekintettel kifejtett magatartásukkal okoztak kárt a felperesnek, ami abban áll, hogy a felperes a gépsoron szükséges karbantartási munkálatokat nem tudta elvégezni, így a gépsorban értékcsökkenés következett be. Arra hivatkozott, hogy az I. r. alperes jogellenesen vette birtokba a gépsor elhelyezésére szolgáló üzemcsarnokot és jogellenesen foglalta le a gépsort. A felszámoló csak a foglalást követően mondta fel az adós és a felperes által kötött adásvételi szerződést. Erre vonatkozó jogerős ítélet hiányában pedig az alperesek az adásvételi szerződés érvénytelenségére eredménnyel nem hivatkozhatnak. Mindkét alperes vonatkozásában a károkozó magatartás kezdő időpontjaként 2018. március 12-t jelölte meg. Álláspontja szerint a II. r. alperes károkozó magatartása abban nyilvánult meg, hogy lehetővé tette az I. r. alperes számára a jogellenes birtokba vételt és foglalást, annak megakadályozása érdekében semmilyen lépést nem tett. A kártérítési összeg utáni kamatfizetés kezdő időpontjaként az I. r. alperes vonatkozásában 2018. március 12. napját, a II. r. alperes vonatkozásában 2017. szeptember 1. napját határozta meg.
- [14] Az I. és II. r. alperes a kereset elutasítását kérték.
- [15] Az I. r. alperes arra hivatkozott, hogy felszámolóként jogellenes magatartást nem tanúsított. Hivatkozott a felszámolási eljárás során hozott végzésekre azt illetően, hogy a Cstv. 51. §-ára alapított kifogásolási eljárásokban hozott jogerős határozatok szerint a felszámoló részéről jogszabálysértés nem valósult meg. Állította, hogy eljárása mind a birtokba lépéssel, mind a szerződések felmondásával kapcsolatban mindvégig törvényes volt, figyelemmel a Cstv. 47. § (1) bekezdésében, (3) bekezdésében, valamint a Cstv. 3-4 §-aiban írtakra. Álláspontja szerint nem világos, hogy a felszámolás kezdő időpontját megelőzően milyen kártérítési kötelezettség terhelhetné az I. r. alperest közös károkozóként a II. r. alperessel. Ezt meghaladóan hivatkozott arra, hogy a kereseti kérelem összecszerúsége sem bizonyított, különös tekintettel arra, hogy a felperes havi 2.300.000,-Ft-os kárral számol. Hangsúlyozta, hogy a felperes egyetlen alkalommal sem kérte a gépsor kiadását sem a felszámolótól, sem a büntető eljárásban eljáró hatóságtól. 2018. május 8. óta a gyártósor zárlat alatt áll, így lehetősége sem volt, hogy azt a felperes részére kiadja. Hivatkozott arra, hogy a Kúria Gfv.X.30.135/2011.5. számú határozata alapján a bejelentett hitelezői igényre tekintettel a felmondás jogszerűségét utóbb a felperes nem vitathatja, annak érvénytelensége már nem vizsgálható. A felperes karbantartási igényt sem jelzett az I. r. alperes felé. Álláspontja szerint a felperes által megjelölt 100.000.000,-Ft-os karbantartási költség kifizetésére a felperes nem képes. Ellentmondásos a kereseti kérelem azt illetően is, hogy a birtoklás joga az A.N. Kft-t illette meg, így a gépsor nem volt kiadható a felperesnek.
- [16] A II. r. alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerúségét. Álláspontja szerint károkozó magatartást nem tanúsított, a termelőeszközöket soha nem tartotta jogalap nélkül birtokában: egyrészt a bérleti szerződés megszűnését követően nem lépett a gépsor elhelyezésére szolgáló üzemcsarnok birtokába,

másrészt csak 2018. júniusában szerzett tudomást arról, hogy a NAV a gépsor lefoglalta, 2018. év eleje előtt pedig nem volt tudomása arról, hogy a gépsort az adós a felperes számára értékesítette. Hangsúlyozta, hogy a gépsor elszállításával, bontásával kapcsolatban többször is jelezte mind az adós, mind a felperes felé, hogy az csak bontási terv és ütemterv átadása után lehetséges, ugyanakkor az elszállítással és bontással kapcsolatban konkrét lépések nem történtek. Miután az I. r. alperes az adós felszámolója, a II. r. alperesnek nem volt törvényes lehetősége arra, hogy az I. r. alperes birtokba lépését megakadályozza, figyelemmel arra is, hogy a csarnok kulcsait az adós ügyvezetője a felszámolónak nem adta át. Előadta, hogy a felperes karbantartási célból soha nem jelezte belépési szándékát az üzemcsarnokba, a belépési engedéllyel rendelkező felperesi munkavállaló egyetlen esetben sem jelzett karbantartási igényt. Hivatkozott az adóhatóság jegyzőkönyvére, amely szerint az elszállításra, bontásra azért nem került sor, mert e tárgyban a felperes nem szerződött, e feladatokra vállalkozója nem volt. A bérleti szerződés alapján zálogjoga állt fenn a gyártósoron. A II. r. alperes hangsúlyozta azt is, hogy az összecszerűség megállapításához semmilyen konkrét adat nem áll rendelkezésre. Álláspontja szerint a kereseti kérelem alapjául szolgáló adásvételi szerződés a Ptk. 6:88. §-a, 6:95. §-a és 6:108. §-a szerint semmis, figyelemmel a NAV jegyzőkönyv azon megállapításaira is, miszerint az alapján teljesítésre egyáltalán nem került sor. Az adásvételi szerződéshez az X.Bank Nyrt. jóváhagyására is szükség volt, az X. Bank azonban a szerződést megtámadta.

- [17] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I. r. alperes vonatkozásában a felperes nem igazolta, hogy a felszámoló megsértette volna a Cstv. szerinti kötelezettségeit. A felszámoló az adós vagyonának felmérése, megóvása, biztosítása érdekében jogosult volt az üzemcsarnokba bejutni, így önmagában ez a magatartása nem tekinthető jogellenesnek. A felperes nem vezette le azt sem, hogy az I. r. alperesnek ez az eljárása miként függ össze az általa állított kárral. Az sem világos, hogy a 2017. szeptemberéből állított, havonta jelentkező, folyamatos, becsléssel megállapítható kárösszeg miként függene össze az I. r. alperesi eljárással. Az I. r. alperes arról, hogy a gépsor már nem képezi az adós tulajdonát, csak 2018. március 12-ét követően értesül. A gépsor 2018. májusától jelenleg is foglalás alatt van, ezért a felperes az elsőfokú ítélet megfogalmazása szerint „az egyenlőre vitatott tulajdonjogát” egyébként sem tudná gyakorolni, „hozzátéve ehhez azt, hogy a felszámoló ráadásul az adásvételi szerződést a Cstv. vonatkozó szabályai értelmében fel is mondta.”
- [18] A törvényszék rámutatott: miután a felperes károkozó magatartásként az I. r. alperes részéről a 2018. március 12-i cselekményeket jelölte meg, a bíróságnak abban nem kellett állást foglalnia, hogy a felmondás jogszerű volt-e, vagy sem, továbbá, hogy a szerződés érvénytelensége tárgyában folyamatban lévő per milyen összefüggést mutat a felszámoló eljárásával.
- [19] A II. r. alperessel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy az üzemcsarnokra vonatkozó bérleti szerződés a felperes és a II. r. alperes között 2018. június 29-én megszűnt. Semmilyen peradat nem támasztja alá, hogy akár az adós, akár a felperes tevélegesen el kívánt volna járni a gyártósor áthelyezése érdekében. Az elsőfokú bíróság által kihallgatott tanúk vallomásai csupán azt támasztották alá, hogy e tárgyban előkészítő jellegű munka folyt, amely azonban nem jutott el a megvalósítási szakba, a szükséges tervek, engedélyek nem készültek el. Ennek tükrében pedig a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a II. r. alperes 2017. szeptemberétől akadályozta a gépsor birtokosát, hasznosítóját (az adóst, illetőleg az A.N. Kft-t) avagy tulajdonosát (a felperest) jogai gyakorlásában. A felperes nem igazolta azt sem, hogy

2018. év elejét megelőzően a II. r. alperesnek tudomása lett volna a tulajdonjog átruházásáról. A törvényszék kifejtette, hogy amennyiben a II. r. alperes egyébként tudott is a szerződésről, jogos elvárás volt részéről, hogy a speciális gépsor bontását szakszerűen, megfelelő tervek elkészítése után kezdjék meg, erre vonatkozó kísérlet azonban sem a felperes, sem más személy részéről nem történt. Ebből következően károkozó magatartás nem állapítható meg a II. r. alperes részéről.

[20] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását kérte a kereseti kérelem szerint, másodlagosan hatályon kívül helyezést kért azzal, hogy az ítélet tábla kötelezze az alpereseket a felperes költségeinek megfizetésére.

[21] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet tévesen állapította meg, hogy a felszámoló eljárása megfelelt a Cstv. előírásainak. Az I. r. alperes önhatalommal, jogellenesen vette birtokba a gyártósort 2018. március 12. napján azzal, hogy az majd ezt követően e jogellenes állapotot fenntartotta. A gyártósor adásvételéről szóló szerződés érvényes és hatályos volt 2018. március 12-én, hiszen eddig a napig az I. r. alperes felmondást nem közölt. A szerződés érvénytelenségét jogerős ítélet mindeztáig nem állapította meg. Tekintettel arra, hogy az I. r. alperes utóbb a szerződést felmondta, a felszámoló maga is érvényesnek találta az adásvételi szerződést. Hangsúlyozta, hogy a foglalást a 13.Bny.383/2018/5. számú végzés úgy szüntette meg, hogy az adóhatóság az ingóságokat a felperes részére rendelte kiadni. Hivatkozott arra, hogy a Ptk. szerinti előreláthatósági mércét alkalmazva az I. r. alperes előre láthatta a magatartása eredményeként bekövetkező kárt. E körben fenntartotta azt az előadását, hogy az I. r. alperes rendelkezésére álló, korábban beszerzett szakvéleményből is megállapíthatóan a karbantartás elmulasztása a gyártósor avulását eredményezi. Fenntartotta, hogy az I. és II. r. alperes károkozó magatartásának összefüggése ott mutatkozik meg, hogy az I. r. alperes a 2018. március 12-i jogellenes magatartását nem tudta volna megvalósítani a II. r. alperes együttműködése nélkül. A II. r. alperes károkozó magatartása nem abban merült ki, hogy az I. r. alperes felszámolót az üzemcsarnok területére beengedte, hanem abban, hogy ezzel együtt a felperes képviselőjét nem engedte az ingóságokhoz hozzáférni, ezzel eleget téve az I. r. alperes kérelmének. A II. r. alperestől az adott helyzetben általában is elvárható lett volna, hogy megakadályozza saját tulajdonán a zártörést, továbbá azzal összefüggésben haladéktalanul jogi lépéseket tegyen. Hivatkozott arra, hogy az I. r. alperes a felszámolási eljárás során a hitelezői igények nyilvántartásba vétele során a II. r. alperes javára eszközölt módosításokat. Fenntartotta, hogy a gyártósornak kötelező karbantartási szükséglete van. Megismételte, hogy a keresetlevélben megjelölt kárösszeg becsléssel került megállapításra, az az ingóban beállott értékcsökkenésével egyező. Álláspontja szerint tévesen állapította meg a törvényszék azt is, hogy a bíróságnak az adásvételi szerződés felmondása jogszerűségében nem kellett állást foglalnia, ugyanis épp a felmondás az, ami meghatározza, hogy a termelőeszközök a felszámolási vagyona tartoznak-e. Hangsúlyozta, hogy a birtokátruházás dologi ügylet, amely a birtok származékos megszerzését eredményezi. Előadta, hogy az ingó dolog tulajdonjogának átszállásához szükséges három konjunktív szerződési feltétel: az érvényes jogcím, a dolog átadása és az átruházó tulajdonosi jogállása a perbeli esetben megvalósult. Az ingó adásvételi szerződésben meghatározott vételár-előlegén túl a további vételár még nem vált esedékessé, figyelemmel a szerződés 2.2.2. pontjára. A büntetőeljárás során a zárlatot megszüntető 13.Bny.383/2018/5. számú végzés indokolása nem hagy kétséget a felperes tulajdonszerzését illetően.

- [22] A II. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, egyúttal a felperes másodfokú eljárási költségben marasztalását kérte a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. Hangsúlyozta, hogy a fellebbezésben írtakkal ellentétben a gépsor jelenleg is foglálás alatt áll. Az I. r. alperes képviselőjének felszámolóként jogában állt az ingatlanba bemenni. A II. r. alperes a jogerős bírósági döntésen alapuló intézkedést, továbbá a NAV bűnügyi zár alá vételét nem akadályozhatta meg. Ehhez képest nincs olyan károkozó magatartás, ami a II. r. alperes terhére lenne megállapítható. A fellebbezésben írtak minden alapot nélkülöznek. A II. r. alperes sem az adóst, sem a F.É. Kft-t, sem az A.N. Kft-t nem akadályozta abban, hogy jogaikat gyakorolják. 2017-ben nem is volt tudomása az e társaságokkal fennálló szerződésekről. A II. r. alperes a felperes vonatkozásában sem tanúsított jogsértő magatartást. A törvényszék helytállóan rögzítette, hogy a II. r. alperes részéről jogos elvárás volt az, hogy a speciális rögzített gépsor bontása csak szakszerű tervek elkészítését követően kezdődjön meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben meghallgatott tanúk vallomásait is helyesen értékelte. Minden alapot nélkülöz az a felperesi hivatkozás, hogy a D.U. Kft. vételi ajánlatot tett volna a gyártósorra és azt a kialakult helyzetre tekintettel alacsonyabb áron kívánta volna megszerezni. A törvényszék helyesen mellőzte az összegszerűség vonatkozásában a szakértői bizonyítást, figyelemmel arra, hogy a felperes a kereseti kérelem jogalapját nem igazolta.
- [23] Az I. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, egyúttal a felperes másodfokú eljárási költségben marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a Cstv. rendelkezéseinek megfelelően mondta fel a perbeli adásvételi szerződést, valamint az A.N. Kft-vel kötött megállapodást. A fellebbezésben írtak ellentmondanak az elsőfokú eljárás során feltárt adatoknak. A fellebbezés nem tér ki a bűnügyi zárlatra, valamint arra sem, hogy a felperes a felszámolótól a gépsor kiadását közvetlenül soha nem kérte, ugyanakkor 59.800.000,- Ft + ÁFA vételárrész tekintetében hitelezői igényt jelentett be a felszámolási eljárásban, ami vitatott hitelezői igényként került nyilvántartásba vételre. A felperes a felmondás vonatkozásában kifogást terjesztett elő, ezt azonban a Győri Ítéltábla az Fpkhf.IV.25.416/2019/5. számú végzésével elutasította. Rámutatott, hogy az ítéltábla határozata visszaatal a NAV Fejér Megyei Adó- és Vámigazgatósága Felszámolási és Végelszámolási Osztálya által kézbesített adóhatósági jegyzőkönyvre, amely rögzíti, hogy az adásvételi szerződés alapján valódi gazdasági esemény nem történt. Hivatkozott arra, hogy a felperes nem bizonyította a Ptk. 6:519. §-ában rögzített feltételeket, figyelembe véve a Ptk. 6:520. § a), d) pontjaiban írtakat. Mind a keresetlevél, mind a fellebbezés általánosságokat tartalmaz. Az elszállítás vonatkozásában a felperes nem bizonyította, hogy az ehhez szükséges munkálatok megkezdődtek volna, azokhoz kellő fedezettel rendelkezett volna. Előadta, hogy a felperes 2021. március 3. napjától felszámolás alatt áll. Csatolta azt a 2020. április 22-én kelt 65007/120/2018.bü. számú határozatot, amellyel a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Középdunántúli Bűnügyi Igazgatósága Fejér Megyei Vizsgálati Osztálya a gyártósoron fennálló foglalást megszüntette és az ingóságokat a felszámoló javára rendelte kiadni. 13. sorszám alatt csatolta a Fejér Megyei Főügyészség B.469/2018/255. szám alatti vádiratát azzal, hogy arról a felszámoló 2021. augusztus 12-én szerzett tudomást.
- [24] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla pontosítja és kiegészíti azzal, hogy az üzemcsarnokra vonatkozóan 2011. május 20. napján kötött bérleti szerződés határozott idejű volt, az 2016. május 20-án megszűnt. Ezt követően a bérlő és a bérbeadó 2016. augusztus

26-án kötöttek újabb bérleti szerződést. Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertetett felmondást követően egy 2018. március 12-én kelt külön okiratba foglalt megállapodás rendelkezett úgy, hogy amennyiben a bérlő a tartozást rendezi, úgy a bérleti jogviszony folytatódik. A felszámolási eljárást követően a 2018. május 8-i határozattal elrendelt lefoglalás a Székesfehérvári Járásbíróság 13.Bny.383/2018/5. számú 2018. november 12-én kelt a jelen eljárásban 4.G.40.028/2018/11. szám alatt csatolt határozattal megszüntetésre került, majd a 26.G.40.060/2019/25/A/3. szám alatt csatolt 65007/120/2018/Bü. számú határozattal a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Bünyügyi Igazgatósága Vizsgálati Osztály II. ismételten a gyártósor foglalásáról rendelkezett. A felszámoló a felperessel és az A.N. Kft-vel kötött szerződéseket 2018. május 11. napján mondta fel, a felperes részére a felmondást tartalmazó irat 2018. május 16-án, az A. N. Kft. részére 2018. május 18-án került kézbesítésre.

- [25] A felperes 2021. március 3-a óra felszámolás alatt áll.
- [26] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete az érdemi felülbírálatra alkalmas, a fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.
- [27] Előjáróban rögzíti az ítélet tábla, hogy a törvényszék ítéletének indokolása a kereseti kérelmeket annyiban tévesen tartalmazza, hogy a 26.G.40.059/2020/11. sorszám alatti jegyzőkönyvbe tett felperesi nyilatkozat szerint a károkozás időpontja mindkét alperes vonatkozásában 2018. március 12. Az elsőfokú ítéletben írtakhoz képest a II. r. alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte arra hivatkozva, hogy a termelőeszköz nem volt és nincs az ő birtokában, ahhoz hozzá sem fér, a felperes nyilvánvalóan téves alperest perel.
- [28] Ami a II. r. alperes alaki védekezését illeti, azt a másodfokú eljárásban is vizsgálni kellett, mivel a Pp. 240. § (1) bekezdése alapján az eljárás hivatalból történő megszüntetése alapjául szolgáló okot a másodfokú bíróságnak is figyelembe kell venni. Tartalmilag az alaki védekezés a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontján alapult, azonban megállapítható, hogy az e jogszabályhely szerinti feltételek a perbeli esetben nem teljesültek: a II. r. alperes előadása szerinti permegszüntetési ok nem feleltethető meg a Pp. 176. § (1) bekezdés a)-i) pontjaiban illetve a Pp. 176. § (2) bekezdés a)-c) pontjaiban foglaltaknak. Az, hogy a II. r. alperes magatartása kártérítés alapjául szolgálhat-e, a per érdemi elbírálása körébe tartozó kérdés. Ezért - bár a II. r. alaki védekezésével kapcsolatos indokolást az elsőfokú ítélet nem tartalmaz - a törvényszék nem valósított meg olyan eljárási szabálysértést, amely a Pp. 381. §-ának alkalmazását indokolná a másodfokú eljárásban.
- [29] Az I. r. alperes által a fellebbezési ellenkérelemhez csatolt, a gyártósor lefoglalást megszüntető és a vagyontárgyat kiadó határozat a másodfokú eljárásban a Pp. 373. § (3) bekezdése szerinti feltétel hiányában a Pp. 364.§ folytán megfelelően alkalmazandó Pp. 220. § (7) bekezdése alapján nem vehető figyelembe: a II. r. alperes még csak előadást sem tett arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala előtt mintegy tíz hónappal hozott határozatról mikor szerzett tudomást.
- [30] A másodfokú eljárásban ugyancsak az I. r. alperes által csatolt, a Fejér Megyei Főügyészség B.469/2018/255. számú vádirata az elsőfokú ítélet után kelt, így a Pp. 373. § (3) bekezdés szerint annak nem volt akadálya, hogy azt az ítélet tábla értékelje. A vádirat kétségtelenül tartalmazza, hogy az adós 2016. év végére vált fizetéseképtelenné, a perbeli szerződést az adós ügyvezetőjeként eljáró IV. r. vádlott és a felperes képviselőjében eljáró az V. r. vádlott kötötte,

az eladó a termelőeszközöket a vevőnek nem adta át, a vevő sem az előleget, sem a vételárat nem fizette ki. A büntető eljárásban azonban jogerős ítélet még nem született, ezért önmagában a vádirat alapján az abban írtak bizonyított tényként nem vehetők figyelembe.

- [31] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerinti azon megállapítást, hogy az I. r. alperes az adós felszámolójaként csak 2018. március 12-ét követően értesült a per tárgyát képező szerződésről, a felperes a fellebbezésében nem vitatta. A törvényszék helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy az I. r. alperes részéről nem értékelhető jogellenes magatartásként, hogy az adós felszámolójaként az adós vagyonának felmérése, megóvása érdekében különböző intézkedéseket tett, és ezeken belül bejutott abba az üzemcsarnokba, amit korábban a felperes bérelt a II. r. alperestől. Tény, hogy 2018. március 12-én az üzemcsarnokra vonatkozóan kötött bérleti szerződés már megszűnt, ugyanakkor a peradatokból megállapíthatóan az üzemcsarnok nem került vissza a bérbeadó birtokába, a II. r. alperes saját nyilatkozata szerint ahhoz kulccsal nem rendelkezett. Ehhez képest pedig a felszámolónak törvényi kötelezettsége volt, hogy felmérje, az üzemcsarnokban – amibe ekkor bejutási lehetősége változatlanul az adósnak volt – van-e a felszámolási vagyonhoz tartozó vagyontárgy.
- [32] Utal arra az ítéletábra, hogy a per tárgyát képező szerződésből önmagában nem következik az, hogy a vevő a gyártósoron tulajdonjogot szerzett. Téves az a felperesi fellebbezési érvelés, hogy a peradatokból megállapíthatóan a tulajdonjog átszállásához szükséges valamennyi feltétel megvalósult. Sem a felperes nem hivatkozott arra, sem az I. r. alperes nem tett olyan előadást, amiből az lenne megállapítható, hogy a szerződés 2.2. pontja szerinti taggyűlési jóváhagyás megtörtént-e, illetőleg arról a felszámoló tudomást szerzett-e. Ezt meghaladóan a felperes maga állította a jelen perben, hogy a szerződésben rögzítettektől eltérően a gyártósor fizikai átadás-átvételére, a vevő birtokba bocsátására nem került sor. A felperes nem tett ezt meghaladóan előadást arra nézve, hogy az adásvételi szerződés teljesedésbe menéséhez szükséges birtokba adásra mikor, milyen módon került sor. A jelen per eldöntése szempontjából az irreleváns, hogy más cég – így az A.N. Kft. – milyen megkeresésekkel élt a felszámoló felé: annak van ügyszöntő jelentősége, hogy a szerződés szerinti vevő kérte-e a felszámolótól az ingó birtokba bocsátását, vagy a felszámoló eljárását megelőzően a birtokba lépése megvalósult-e. A felperes pedig nem igazolta, hogy ez megtörtént volna, tehát nem állapítható meg a perbeli adatok alapján, hogy az ingó adásvételi szerződés teljesedésbe ment. Ezt támasztja egyébként alá az is, hogy az üzemcsarnok tulajdonosa és bérbeadója, a II. r. alperes is csak utólag, 2018. február 2-án szerzett tudomást arról, hogy a gyártósorra vonatkozóan az adós és a felperes adásvételi szerződést kötöttek. A csatolt levelezésből az is megállapítható, hogy jellemzően az adós tárgyalta az üzemcsarnok bérbeadójával azzal kapcsolatban, hogy a gyártósor leszerelése és elszállítása mikor, milyen módon valósuljon meg.
- [33] A felszámoló felmondásával kapcsolatban az ítéletábra szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy mind az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában meghivatkozott Fpkhf.IV.25.418/2019/5. számú, mind a Győri Ítéletábra Fpkhf.IV.25.416/2019/5. számú végzése a felszámoló felmentésére irányuló a Cstv. 27/A. §-a szerinti eljárásban és nem a Cstv. 51. § (1) bekezdése szerinti kifogásolási eljárásban született.
- [34] A felmondás jogszerűségének, vagy jogszerűtlenségének akkor lenne jelentősége a jelen perben, ha megállapítható lenne, hogy az I. r. alperes 2018. március 12-én jogellenesen járt el és ezt az eljárását kívánta volna utólag legitimálni a felmondással. Ennek kapcsán azonban az

sem hagyható figyelmen kívül, hogy a Kúria Gfv.X.30.135/2011/5. számú döntéséből következően, ha a hitelező a felmondásból, elállásból eredő követelését bejelentette a felszámolási eljárásban, az a Cstv. 47. § (1) bekezdése alapján azt jelenti, hogy elfogadta a felmondást, elállást, annak már csak a jogkövetkezményei tekintetében van vita a felek között, tehát ilyen esetben nem merülhet fel a felmondás, elállás érvénytelenségének kérdése. A jelen eljárásban pedig az állapítható meg, hogy az adós ellen indult felszámolási eljárásban a felperes az általa állítólagosan teljesített vételárrész visszakövetelésével összefüggésben terjesztett elő hitelezői igényt, amelyet a felszámoló a Székesfehérvári Törvényszék 1.Fpkh.31/2018/16. sorszám alatti első fokon jogerőre emelkedett végzése szerint vitatott hitelezői igényként vett nyilvántartásba. Mindezekből következően a felperes a bejelentett hitelezői igényre figyelemmel a felmondás érvénytelenségére utóbb nem hivatkozhat.

- [35] Mivel az I. r. alperesnek az adásvételi szerződésről való utólagos, a foglalást követő tudomásszerzésével kapcsolatos elsőbírói megállapítást a felperes nem támadta. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a szerződésről való tudomásszerzés sem jelentette a peradatok alapján azt, hogy a felszámoló arról is egyértelműen megbizonyosodhatott volna 2018. március 12-ét megelőzően, hogy az adásvételi szerződés teljesedésbe ment. Ezért az I. r. alperes részéről nincs olyan felróható jogellenes magatartás, amely a kártérítési felelősségét megalapozná.
- [36] Az ítéletábra teljes körűen osztja az elsőfokú bíróság álláspontját azzal kapcsolatban, hogy a II. r. alperes vonatkozásában sem állapítható meg semmilyen károkozó magatartás. Helytállóan rögzítette a törvényszék, hogy az ismertté vált peradatok nem támasztják alá azt, hogy akár az adós, akár a felperes bármilyen módon tevőlegesen el kívánt volna járni a gyártósor áthelyezése érdekében. A meghallgatott tanúk vallomásai alapján csupán az állapítható meg, hogy e körben bizonyos előkészítő munkákra került sor. A II. r. alperes semmilyen módon nem akadályozta a felperest abban, hogy amennyiben tulajdonjogot szerzett a gyártósoron, azt az üzemcsarnokból az előre közölt feltételek megvalósulása esetén elszállítsa. Helytálló az is, hogy a II. r. alperesnek a 2018. február 6-i válaszlevelét megelőzően semmilyen tudomása nem volt a gyártósorra kötött különböző szerződésekről. A II. r. alperes vonatkozásában is 2018. március 12-én jelölte meg a felperes. A szerződésről való tudomásszerzés egyrészt a II. r. alperes esetében sem jelentette azt, hogy a szerződés teljesedésbe menéséről a II. r. alperes tudott volna. A 2018. március 12-én megismert információ, csupán a szerződéskötés – és nem a szerződés teljesülése - tényének ismeretében a II. r. alperesnek nem volt arra jogszerű lehetősége, hogy az I. r. alperest akadályozza abban, hogy az adós vagyont felmérje, lefoglalja, a megszünt bérleti szerződésre figyelemmel az üzemcsarnokba bejusson.
- [37] Ezt meghaladóan utalt arra az ítéletábra, hogy R.T. tanúvallomásából megállapíthatóan a felperes által hivatkozott karbantartás nem egy folyamatos tevékenységet, hanem évente egyszeri munkálatokat jelentett. Ugyanebből a tanúvallomásból megállapíthatóan 2017. tavaszáig a karbantartási munkálatokra sor került, 2017. június 30-ig a tanú előadása szerint a karbantartás megtörtént. A gyártósor 2018. május 8-i lefoglalását követően sem az I., sem a II. r. alperes nem volt abban a helyzetben, hogy bármilyen karbantartási munkálatok elvégzését lehetővé tegye a felperes számára. A tanú nyilatkozatára figyelemmel az sem állapítható meg, hogy a 2017. június 30-tól a 2018. május 8-ig eltelt időtartam alatt bármilyen karbantartási feladat elvégzése szükségessé vált volna. A felperes nem tudta igazolni azt sem, hogy ilyen karbantartási munkálatok elvégzésének szükségességét jelezte volna akár az I. r., akár a II. r. alperes felé. Ez pedig elengedhetetlenül szükséges lenne az alperesek kártérítési felelősségének

megállapításához abban az esetben, ha a károkozó magatartást a felperes a kereseti kérelemben írtak szerint a karbantartási munkálatok elvégzésének akadályozásában jelöli meg.

[38] Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.